

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ (ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ Ψ)

Διευθύνεται από ΣΤΡΑΤΑΧΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	Υπεύθυνος : ΠΩΡΓΗ Σ ΧΕΙΜΑΡΡΙΑΝ Σ	Γράμματα - Άνταποκρίσεις : Λευκωσία - Άγ. Αντωνίου 1	ΛΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΣ 2η χρονιά - 70 φύλλα	Συνδρομές Έσωτερικού : Χρονιάτικη 10/- Έξαμηνια 5/-	Κυκλοφορεί κάθε ΚΥΡΙΑΚΗ Τιμή 1 ΓΡΟΣΗ
--	--	---	---	--	---

ΞΕΣΚΕΠΑΖΟΥΜΕ ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΣΤΗΝ

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

(ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΤΩΡΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΜΕ)

Απ' τη μιά μεριά ζητούσαν συνεργασία με τις νέες συντεχνίες, κι απ' την άλλη επέμεναν πάνω στο αίτημα του κλόους - σιόπι, δηλ. του μονοπωλίου εργασίας απ' τις παλιές συντεχνίες, ζητώντας έτσι ύπουλα να τις απορροφήσουν.

Όταν είδαν ότι με την ηγεσία των νέων συντεχνιών τίποτα δε μπορούσε να γίνει, στόν τομέα της συνεργασίας, ρίξαν το σύνθημα της συμπλοκής και της ένωσης απ' τα κάτω ένωψ, ταυτόχρονα, με το σύνθημα της συμπλοκής, παλαιοσυντεχνιακά ανέβηνα πρόσωπα σπάζανε τα κεφάλια ανίδεων νεοσυντεχνιακών εργατών. Σ' αυτά τ' αξιοθρήνητα χάλια ρίξαν τον εργατικό αγώνα, οι καμπογιαλνίτες σταλινικοί άρχηγοί.

Σωστή συνδικαλιστική θέση, στην προκειμένη περίπτωση, ήτανε αυτή: Οι σταλινικοί, αν πραγματικά θέλαν την ένωση απ' τα κάτω, έπρεπε όχι μονάχα να δεχθούν τον όρο να προσλαμβάνονται και νεοσυντεχνιακοί εργατές, αλλά να διακηρύξουν φανερά και τίμια, δε τι καμιά διαφορά δέν τους χωρίζει απ' τους νεοσυντεχνιακούς εργατές, στόν τομέα του συνδικαλιστικού αγώνα, και ότι δέχονται όλόψυχα, να δουλέψουν και νεοσυντεχνιακοί στίς δουλειές που πριν απ' τη λήξη του συμβολαίου εργάζονταν αποκλειστικά παλαιοσυντεχνιακοί εργατές.

Με τόν τρόπο αυτό θα πραγματοποιείταν το σύνθημα της ένωσης απ' τα κάτω: Έργαζόμενοι οι παλαιοσυντεχνιακοί μαζί με τους νεοσυντεχνιακούς, θά είχανε δλο τόν καιρό που χρειαζόταν για να τούς προοργανώσουν (τούς δεύτερους) και να τούς διεξουντοπίσει θεί τον σφάρο της εργατικής τάξης, δε τι τότε μόνο θά μπορούσαν

να διεξάγουν νικηφόρο αγώνα ενάντια στην έκμεταλλευση όταν θά ένωθονε σε μιά ένιαία μονοθιτική οργάνωση που να περιλαμβάνει όλους τούς εργατές του κλάδου τών οικοδόμων.

Η παλαιοσυντεχνιακή ηγεσία έχασε τη μοναδική ευκαιρία που της δόθηκε για να μπορούσε να γεφρώσει το χάσμα, που δλο και διανοίγεται απ' την αντίδραση, μεταξύ τών δύο συνδικαλιστικών οργάνωσεων του τόπου μας.

Με την άσχετηρήστη αντιεργατική, αντισυνδικαλιστική, αντιμαρξιστική στάση που κράτησε, πενσιπλασιόσει, στό διάστημα της απεργίας, τη δύναμη τών νέων συντεχνιών, και το χάσμα που χωρίζει τις δύο συνδικαλιστικές οργάνωσεις, το έκανε άγεφύρωτο, προς μεγάλην χαρά της αντίδρασης. Άς καμαρώσουνε τα σταλινικά αντίκελλα, το συχαμερό κατόρθωμά τους. Οι Ιησούτες όλτοι της «συμφιλίωσης» και ένωσης απ' τα κάτω» άς καμαρώσουνε τα έρείπια που, εξαιτίας τούς δημιουργήθηκαν γύρω απ' την εργατική τάξη του τόπου μας.

Περιδεείς οι σταλινικοί καμπογιαλνίτες βλέπουν τη συμφορά που δημιουργήθηκε στην εργατική τάξη, και ζητάνε να συγκαλύψουνε τις ευθύνες που τούς θαραίνουν με το πολυθρόλοτο «Γραφείο Έργασίας» που διατυμωρίζουν έδω και τόσο καιρό.

Άς δοίμε όμως, τι φρούτο πάλι είναι κι αυτό το «Γραφείο Έργασίας» που τό έθαναν σάν καραμέλλα, στό στόμα του εργατή για να τό πιπιλά και έτσι, να νοιώθει λιγώτερη την πικράδα του τώσων συμφορών, που ΑΥΤΟΙ (οι σταλινικοί ασλ τιμπάγκοι) του φορτώσανε στις πλάτες.

(Συνεχίζεται)

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ

Όργάνωση και Μαζικοποίηση της Συντεχνίας Έργατών Μεταφορών Κύπρου

Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ!
Ύστερα από ένα πόλεμο ενάντια στο φασισμό. Ύστερα από ένα πόλεμο για την ελευθερία των λαών. Ύστερα από ένα πόλεμο για μιά καλύτερη ζωή, η άνθρωπότητα όλόκληρη σήμερα βρίσκεται ριγμένη στη φτώχεια, στην αθλιότητα, στη κακορζικία και τη μείζια.

Έβρουμε πολύ καλά πώς όλόκληρο το βάρος αυτής της φτώχειας, όλόκληρο το βάρος αυτής της αθλιότητας της κακορζικίας και της μείζιας το βαρύνει, στούς ώμους της, η εργατική τάξη. Έβρουμε ακόμα πολύ καλά πώς υπεύθυνος, για αυτή την κατάσταση, είναι ο καπιταλισμός που, στό σημερινό του στάδιο το Ιμπεριαλιστικό, δε μπορεί να σταθεί στά πόδια του αν δέν φορτώσει όλα τα βάρη του πάνω στούς ώμους της εργατικής τάξης, κι αν δέν την ρίχνει δλο και πιό πολύ μέσα στην πείνα και στή φτώχεια και στην εξαθλίωση.

Έτσι και δώ στό τόπο μας ο Ιμπεριαλισμός, σε συνεργασία με τη ντόπια αστική τάξη, προσπαθούνε, κι ως ένα βαθμό τό έχουνε καταφέρει, να ρίξουνε στούς ώμους μας δλο το βάρος της κρίσης τους, και να μας ρίξουνε στην πείνα, στή φτώχεια, στην εξαθλίωση. Δέν πιστεύω, αν υπάρχει κανένας λογικός σιωφέρης που να μπορεί να πεί πως τό μεροκάματο, τό σημερινό, του σιωφέρη, δηλ. τών ΔΕΚΑ ή τό πολύ ΔΩΔΕΚΑ σελίνια την ήμερα, δέν είναι μεροκάματο ΠΕΙΝΑΣ. Και τα άλλα επαγγέλματα, δέν είναι σε καλύτερη θέση από τό δικό μας. Άκόμα πολλά επαγγέλματα, βρίσκονται σε πολύ χειρότερη θέση.

Ο Ιμπεριαλισμός κι η ντόπια αστική τάξη σήμερα, όπως πάντα, στην ΤΑΣΙΚΗ τους πάλη, ενάντια στην εργατική τάξη, έχουνε στά χέρια τους τό ΚΡΑΤΟΣ, ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ, ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ, ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ, ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ, ΤΗΝ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ, ΤΗ ΜΥΣΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ, ΤΟΝ ΤΥΠΟ, ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ, ΤΟΥΣ ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΥΣ, ΤΟΥΣ ΧΙΤΕΣ, ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ. Αυτά όλα τό έχουνε στή διάθεση τους και τούς βλέπουμε καθημερινά να τα χρησιμοποιούνε στην ΤΑΣΙΚΗ τους ΠΑΛΗ, ενάντια σε μας όλους, για να μας αναγκάσουνε να δεχτούμε στούς ώμους μας, με τό ζέρι, όλα τα βάρη της κρίσης, όλόκληρη τη σασπιλα και τη βρωμιά του σάπσιου και βρωμερού καπιταλιστικού συστήματος, για να μπορούνε οι ίδιοι να ζούνε άνετα και με πολυτέλεια, θυζάνοντας τα γαίμα μας.

Χρησιμοποιούνε οι άστοι οι ντόπιοι, μαζί με τόν Ιμπεριαλισμό, όλες αυτές τις κρατικές και παρακρατικές οργάνωσεις ενάντια μας. Τη χρησιμοποιούνε για να μας τρομοκρατήσουνε, τις χρησιμοποιούνε για να μας εσθαρρύνουνε, τις χρησιμοποιούνε για να μας ρίξουνε στην ήττοπάθεια, για να μας ρίξουνε στην άδράνεια, για να σκορπίσουνε τις δυνάμεις μας, για να μη οργανωμάσαστε. ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΜΠΟΡΕΣΟΥΜΕ ΝΑ ΑΝΤΙΤΑΣΟΥΜΕ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΔΥΝΑΜΗ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΗ ΔΥ-

ΝΑΜΗ, που, καθημερινά, μας καταπιέζει, μας θυζάνει τό γαίμα, μας εξαγνίζει.

ΣΥΝΕΠΙΩΣ. ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΟΙ ΑΣΤΟΙ ΟΙ ΝΤΟΠΙΟΙ Κ' ΟΙ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ, ΠΑΝΩ ΑΠ' ΟΛΑ, ΕΙΝΑΙ Η ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΣΗΣ. ΚΙ' ΑΥΤΗΝ ΑΚΡΙΒΩΣ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝΕ ΝΑ ΣΚΟΡΠΙΣΟΥΝΕ! ΑΥΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝΕ ΝΑ ΤΣΑΚΚΙΣΟΥΝΕ!

Ο ΦΟΒΟΣ ΚΙ' Ο ΤΡΟΜΟΣ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ, ΟΙ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΣΗΣ.

Άν κοιτάξουμε την κατάσταση στή δική μας συντεχνία σήμερα, τη Συντεχνία Έργατών Μεταφορών Κύπρου, θά βρούμε πώς, ως ένα βαθμό, η καπιταλιστική και Ιμπεριαλιστική πίεση έχουνε καταφέρει να την κρατήνε σε κατάσταση ήττοπάθειας και άδράνειας. Έχουνε καταφέρει να μας αναγκάσουνε να δουλεύουμε με δέα μονοσέλινα την ήμερα, και να μη μπορούμε να ζητήσουμε παραπάνω γιατί, ΔΥΣΤΥΧΩΣ Δέν είμαστε καλά μονοθιτικά, ένιαία, οργανωμένοι στή συντεχνία μας, για να μπορούμε να παλαίψουμε και να πάρουμε παραπάνω.

Η τρομοκρατία, που κάνουνε οι διάφορες ιδιωτικές εταιρίες μεταφορών, ενάντια στό προσωπικό τους, η ΑΠΑΙΤΗΣΗ τους να μη είναι άριστοί οι εργατές τους, ή δίωξη τών άριστερών εργατών και τα παράμοια, έχουνε ρίξει τό επάγγελμά τους στω σιωφέρηδες σε κάποια άδράνεια πολύ θλασερή.

Αυτό, ΦΥΣΙΚΑ, ΔΕ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΩΣ ΟΙ ΣΙΩΦΕΡΗΔΕΣ ΕΞΑΘΛΙΩΘΗΚΑΝΕ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΙΚΑΝΟΙ ΝΑ ΠΑΛΙΑΨΟΥΝΕ, ΤΑΣΙΚΑ, ΓΙΑ ΤΗ ΤΑΞΗ ΤΟΥΣ! ΟΙ ΣΙΩΦΕΡΗΔΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΕΤΟΙΜΟΙ—Ο ΠΩΣ ΚΙ' ΟΛΟ ΤΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ!—ΦΤΑΝΕΙ ΝΑ ΜΠΕΙ, ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥΣ, ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ ΜΑΧΗΤΙΚΗΣ, ΠΟΥ ΝΑ ΤΟΥΣ ΕΧΟΥΝΕ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ. Φτάνει να έχουμε εμπιστοσύνη πώς τό πρόγραμμα αυτό θά τ' εγγυάει, πέρα και θά πετύχει τό στόχο τους.

Κι' είναι αυτό τό πρόγραμμα που θά κερδίσει την εμπιστοσύνη όλων τών μαχητικών σιωφέρηδων, που πρέπει να επεξεργασθεί ή συνένωσή μας της Πέμπτης ώπεις κι' άλλες συνελύσεις στίς άλλες επαρχίες.

Τό πρόβλημα που, σάν επάγγελμα έμεις οι εργατές μεταφορών άντιμετωπίζουμε σήμερα, είναι ΔΙΠΛΟ:

(1) Να οικοδομήσουμε τη μαχητική, τη μονοθιτική, την ένιαία συντεχνιακή μας οργάνωση, σε τοπική και σε παγκόσμια κλίμακα και να άγκαλιάσουμε, αυτή η οργάνωση, όλους τούς εργατές μεταφορών,

ΚΑΙ:

(2) Να όπλισουμε, αυτή την συντεχνία, μ' ένα συγκεκριμένο, μαχητικό, ταξικό πρόγραμμα δράσης, στρατηγικά και ταχτικά, θγαλιμένο απ' τις σημερινές άντικειμενικές κι' ύπουλες μενικίες σπυθίες, που να εγγυάται την έπιτυχία τών επανταξιακών μας άπτημάτων. Αυτό είναι τό ΔΙΠΛΟ πρόβλημα, που άντιμετωπίζει τό ε-

(Στή 2η σελίδα)

πεδ κοντά στή ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, απ' όσο απέχει ή Σοβιετική Ρουσία απ' τόν σοσιαλισμό. Τό μέλλο του πρώτου εργατικού κράτους είναι άδιάρρηχτα συνδεμένο, με τό μέλλο του άπελευθερωτικού κινήματος στή Δύση και στήν Άνατολή.

Άλλά πάνω σ' αυτό τό θέμα χρειάζεται ξεχωριστή μελέτη.

(Τέλος του: «Σοσιαλισμός σε μιά και μόνη χώρα».)

ΚΑΙ ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΟΜΜΑ !

«Η σημασία του προγράμματος, είναι ή έννοια του κόμματός μας. Τό κόμμα άντιπροσωπεύει την πρωτοπορεία της εργατικής τάξης. Τό κόμμα άποτελείται από μιά επιλογή τών πιο συνειδητών, τών πιο προχωρημένων, τών πιο άφοσώμενων στοιχείων, και τό κόμμα μπορεί να παίξει ένα σημαντικό πολιτικό ιστορικό ρόλο χωρίς άμεση σχέση με την άριμνητική του δύναμη. Μπορεί ναίνα ένα μικρό κόμμα, και να παίξει ένα μεγάλο ρόλο. Π.χ. τόν καιρό της πρώτης Ρουσιακής επανάστασης, τού 1905, ή μπουσε δίκινη φράξια δέν αριθμούσε περισσότερα από 10.000 μέλη, και οι Μονσεβίκοι 10—12.000 μέλη. Αυτό ήταν τό άνωτερο όριο. Αυτή την εποχή άνήκαν στό κόμμα, δηλ. όλόκληρο τό κόμμα δέν αριθμούσε περισσότερους από 20—21.000 εργατές. Τό κόμμα διηύθυνε τό Σόβιετ, σ' όλόκληρη τη χώρα, χάρη σε μιά σωστή πολιτική, και χάρη στή συνοχή του» (ΜΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΤΣΚΥ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ).

Αυτά μονάχα έχουμε να προσθέσουμε, κύριοι της ΠΕΟ-ΑΚΕΑ, στή συμπληρωματική άνάλυση — ζεϊνάγμα της φράσης σας: «Η χαφιεδιστική σπειρά της εφημερίδας σας (ή τό «Κόμμα» σας αν θέλετε).

Άλλωστε έμεις ποτέ δέν άποκρούσαμε ότι είμαστε μιά πολύ μικρή άριμνητική κομματική παράταξη. Μά κι' έδω που τό λέμε δέν απ' τα δόντια, έσείς που κάθε λεπτό διατυμωπίζετε την... «ατεράστια» την «άκαταμέτρητη» κομματική σας «δύναμη» πόσο είσκατε δλο κι' όλοι; Λοιπό σας λέμε πως, σύμφωνα με πληροφορίες από πρώτο χέρι — από άνώτατο ήγετικό σας στέλεχος — πάνω από τριακόσιοι (αριθμός 300) δέν συμπυώνετε έσοι είσκατε έντάξει με τις οικονομικές προς τό κόμμα σας ύποχρεώσεις, και την κομματική γενικά δράση σας.

Επίσης μεγάλα ήτανε και τό κόμματα του φασισμού, αλλά με ήλινα, σάπινα ποδάρια.

Κι' αν ακόμα κουχιέστε για τόν άριμνητικό όγκο σας—και παγκόσμια και ντόπια — κατεβάστε πολύ — κάτω τόν τόνο σας, γιατί είσκατε σε ζένες πλάτες που σπνρίζετε—για να μη πούμε βαρύτερη... Λιθελλικη λίκια φράση—έπως και τα παγκόσμια φασιστικά κομματικά παρακλάδια. Πάνω στήν αίγλη της ΕΣΣΔ — ως τού πρώτου εργατικού κράτους, παρά τό σταλινικό έγκλημα του — είναι που κότε τόν κόκορα έστουασφαλοϋς.

Όμως, για να τελέψουμε, άφοδ έμιασε «σπειρά» κι' έχι κόμμα, γιατί δε μπορείτε να μας θυζάτε απ' τό μυαλουδάκι σας, ΕΣΕΙΣ! οι «λασπρόβλητοι» και «απαντοδύναμοι», μά συντρομάσαστε και στόν ύπνο σας σάν άγροικήσατε τ' όνομα μας μονάχα — κι' άς κρατάτε, για φτό, χρώνα τώρα ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ, κ' ΕΝΟΧΗ σιωπή γύρω απ' τη ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΗ δράση μας!...

ΕΠΕΙΤΑ ΑΠ' ΤΟΝ... «ΗΡΩΙΚΟΝ» ΑΡΧΗΓΟ ΤΟΥ ΚΚΕ...

Και Δέφτερος Παραδέχεται και Γίνεται Τροτοκουστής !..

(Ο ΠΟΛΥΣ ΚΑΙ ΤΡΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΟΣ...)

(Τέλος)

Κι' άφοδ, με τό λίγο μά αόνια άντοναξια πιπάνω, «έδω με πώς ο Μάξξ χαράχτηρίζε τό περιήρημο αυτό κατασκευασμα—όδοσπία τών σοσιαλδημοκρατών, τό «Ελεύθερο Λαϊκό Κράτος» (ή

«Λαϊκές Δημοκρατίες Νέου Τύπου» κατέ τούς σταλινικούς) άς δοίμε τάχα και πώς ο «Έργατης μιλάει για την κατάσταση του καπιταλιστικού κράτους από τη προλεταριακή επανάσταση;

1) «Τό καπιταλιστικό κράτος

δέν θά μαραθεί, αλλά θά καταλυθεί από τό «σοβιεταρισμό» κατά την διάδρομη της επανάστασης.

2) Τό κράτος είναι μιά ειδική περιοριστική δύναμη.

Προσπάτε, λοιπό, δε ή «ειδική δύναμη του περιορισμού» του προλεταριάτου από τη κεφαλασοκρατική τάξη, έκκατομυθίων εργατών από έλάχιστους πλοσόνους ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΕΣ να άντικατασθεί από μιά ειδική δύναμη περιορισμού της κεφαλασοκρατικής τάξης από τό προλεταριάτο (Διχτατορία του Προλεταριάτου). Άκριβώς αυτό άποτελεί τη καταστροφή του κράτους ως κράτους. Άκριβώς αυτό άποτελεί τη εκπόληση της κατάληξης τών μέσων της παραγωγής έξονόματος της κοινωνίας. Καί είναι φανερό ότι ή άντικατάσταση αυτή μιές (κεφαλασοκρατικής) «ειδικής δύναμης» από μιά άλλη (προλεταριακή) «ειδική δύναμη» δέν θά μπορούσε ποτέ να γίνει με τόν αυτόματο μαρξισμό.

Αυτά λένε, κύριοι Δημητρώφ, οι μεγάλοι βασικόλοι μας τού Μαρξισμού για τη διχτατορία του προλεταριάτου, και για τό δρόμο

αυτό πώς τό σοσιαλισμό—κι' αυτό άλλως διακηρύχουμε και πιστεύουμε κ' ΕΜΕΙΣ (οι ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΕΣ) χρώνια τώρα—απ' τη πρώτη ήμερα του διαχωρισμού εϋθύνων μας από σάς τούς σταλινικούς—και γι' αυτό τό λόγο κριτικάρονε άδιστα, σταράτα, τις λεγόμενες «Λαϊκές Δημοκρατίες» σας Νέου Τύπου. Δημιούργησε και μικροαστοί δημοκράτες, οι φρεφροσσιαλιστές αυτοί που άντικατέστησαν τη πάλη τών τάξεων με διάφορα δνεια περιόμνιας τών τάξεων, έφαντασθηκαν στόν ήπνο τους ότι ή μετάβαση προς τό σοσιαλισμό μπορεί να γίνει όχι με την άναστροφή της κυριαρχίας της εκμεταλλευτικής τάξης, αλλά με μιά ειρηνική ύπατογή της μειοψηφίας στην τελείως μορφομένη πλειοψηφία!...

Και να! γιατί Κύριοι Δημητρώφ δε σάς πιστέβει πραγματικά τό προλεταριάτο, ήσες «ειδική ύξει» κι' αν κάνατε (σε «συνέδρια» παρα-συνέδρια, και κόν εργα-συνέδρια, κτλ.) γιατί έβρει πιά, άρετά καί, πώς ή, τι τδ, «ερωθρόδονα» αν λέτε και πράττετε είναι άπλωσ για φρενή έμπορική κατανάλωση.

